

Svatý František z Assisi

Zprávy z farnosti

03/2006

Blíží se jaro i když to na první pohled tak nevypadá. Ještě pár týdnů a pak se z něj již budeme radovat.

Začínáme také dobu postní. Určitým způsobem je to doba vážná, skoro až smutná. To proto, že myslíme na utrpení Krista a také si připomínáme své hříchy, své slabosti. Jestliže ale tuto dobu správně pochopíme a prožijeme, stane se pro nás základem pro pravou radost. To pak zažijeme o velikonocích při slavném Kristově vzkříšení. Jestliže dobře prožijeme dobu postní, najdeme si čas na modlitbu a zamysleme se nad tím, co bychom měli změnit, dojde i u nás k osobnímu vzkříšení. V době velikonoční to pak můžeme vychutnat a postavit na tom další část svého života. Požehnanou a plodnou dobu postní všem přeje

P. František

Křeslo pro hosta

Napadlo mě: Má cenu o něm psát? Sám patřím k veliké většině těch, která se na setkání nedostala, i když jsem pozvánku měl stále doma na očích a těšil se. Možná takových bylo víc, nevím. Jaké ale bylo mé překvapení, když jsem se o. Františka zeptal: „Tak jaké bylo setkání?“ a on mi odpověděl, že tam prakticky nikdo nepřišel... Smutno bylo i mně. Přitom jsem předpokládal, že se tentokrát na faru účastníci ani nevejdou. Pozván byl, myslím, všem známý MUDr. Engelhart, který vyprávěl o době komunistické ze své bohaté zkušenosti... Zastyděl jsem se, když přijel jeden účastník až z Ústí n/L, který navíc několikrát volal, aby „křeslo“ náhodou nepropásl.

Nevím, co k tomu dodat. Děčín je město - docela velké město. Možná větší než byla Sodoma a Gomora. V té souvislosti mě totiž napadl úryvek z Bible (okolo Genesis 18:32): „Možná, že se jich tam najde deset“ - u nás se jich nenašlo zdaleka ani tolik... Předpokládám, že taky „neměli“ čas a neměli chuť jako my dnes (co tak asi dělali?) a dovedli by si to určitě dobře zdůvodnit...

R. S.

Výlety o jarních prázdninách

Do Růžové za lamami

Děčín měl letos jarní prázdniny v týdnu 13. - 19. února. Ještě před tím jsem jela 28. ledna spolu s dalšími zájemci na výlet do Růžové.

Z Děčína jsme jeli autobusem, vystoupili jsme na kopec Hutberg, kde stojí nově opravený železný křížek. Na kopci jsme i sáňkovali, bylo hodně sněhu. V místní stáji jsme si pohladili i lamy, kterým jsme dali rohlíky. Sami jsme se najedli v prostorách přistavěných ke kostelu v Růžové. Něco

jsme měli s sebou z domova, ale dostali jsme i cappuccino, sušenky, ... Prostě fajn!

Na Chmelník

Další výlet jsem podnikla v úterý 14. února na kopec Chmelník, který se vypíná nedaleko od mého bydliště. Vypravilo se několik dětí s rodiči z obou děčínských farností. Tato vyhaslá sopka dosahuje výšky 508 m nad mořem.

Když jsme odjízděli autobusem č. 10 do Krásného Studence, tak byla mlha. Před výstupem na Chmelník se vyjasnilo a dokonce vysvitlo sluníčko. Cestou jsme plnili různé úkoly. Po zdolání tohoto kopce jsme se na vršku posilnili a děti si vydatně hrály na sněhu. Na vrcholku jsme viděli i nedávno postavený dřevěný křížek. Na zpáteční cestě jsem se zastavila v opuštěné hrobce, ve které podle poházeného oblečení a klacků asi bydlí bezdomovci. Při cestě byla hájovna. Zastavili jsme se a pozorovali jeleny, muflony a divoká prasata. Cestou na konečnou stanici autobusu č. 1 jsme si ještě povídali. Ale potom už šel každý svou cestou. Výlet se mi moc líbil.

Z Dolního Žlebu do Děčína

Zajímavý byl i minivýlet vlakem do Dolního Žlebu, odkud jsme šli pěšky lesem přes Maxičky do Děčína. Sněhu bylo habaděj, i když již mokrý. Bolely mě pěkně nohy.

Anežka Stichová

Co je krize středního věku?

aneb: Život jako běh slunce

Polovinou života, tzn. přibližně pětaticátý až pětáctýřicátý rok života, se označuje obrat, kdy musí u člověka dojít k přeměně.

Zásadní problém této přeměny pramení z domněnky, že úkoly a nároky druhé životní poloviny lze zvládnout týmiž prostředky a principy jako v etapě předchozí.

Lidský život lze přirovnat k dráze slunce: každé ráno vychází a osvětluje svět, v poledne dosáhne nejvyššího bodu své dráhy, jeho paprsků začíná ubývat a pak zapadá. Odpoledne je stejně důležité jako dopoledne, ačkoli se řídí jinými pravidly.

Pro člověka znamená přijetí křivky vlastního života fakt, že se musí od středního věku stále přizpůsobovat vnější a vnitřní realitě. Místo expanze je nyní podstatná redukce, cesta do nitra, tedy introverze. „Co mladý člověk musel nalézat ve vnějším světě, musí odpolední člověk najít ve svém nitru.“

Problémy, s nimiž se člověk potýká ve středním věku, souvisejí s úkoly, jejichž vyřešení se na něm domáhá druhá polovina života a k nimž musí nejprve zaujmout nové postoje.

podle Anselma Grina

Jeden zajímavý web

Pokud jste chlap, hodláte na sobě pracovat pro zdokonalení své víry, rád přemýšlíte o nejrůznějších aktuálních otázkách, které nás obklopují, pokud se třeba rád zapojujete do diskusí se svými postřehy, pokud se chcete naučit toleranci k názorům jiných, tak zkuste zavítat na webové stránky chlapů <http://www.chlapi.cz/>. Co tam najdete?

Tedy předně tam běží neustále řada příspěvků na rozličná témata, důležitá pro poctivý život. Pokud se vám zalíbí některé téma, máte možnost se přihlásit k odběru některé konference. Doporučuji například *Myšlenky*. Každý den vám budou e-mailem chodit krátké úvahy i s originálním textem v angličtině. Jsou to myšlenky šité opravdu na tělo, a málo koho ponechají chladného. Je to takový „hlas doby“. S něčím budete souhlasit hned, něco možná bude vyžadovat čas.

Jsou tam umístěny některé překlady knih se zaměřením na muže a jejich specifické vlastnosti, které je dobré si připomenout, možná některé i objevit. Můžeme se pak třeba vyhnout různým nedorozuměním, dokážeme se lépe orientovat v životních situacích.

Na závěr se zmíním o další možnosti pro chlapy. Jsou to pravidelně pořádaná setkání. Jednak měsíční setkání podle oblastí, u nás se jedná o Děčín, Ústí, Teplice, Most, když to vymezím většími městy. Pak jsou taková „lahůdková“ setkání ve velkém, a to na jaře a na podzim. Místa se střídají, jedná se o víkend (pátek - neděle) a celý pobyt je hodný drsných chlapů... Vládne tam ale neopakovatelná atmosféra jednoty, duchovní atmosféry. To se ale musí zažít! Nyní se blíží setkání trochu atypické, bude to takový malý kurz bubnování pro Chlapy ze Severu. Místo konání je na chatě pro chlapy v Albeřicích (Krkonoše), termín 28.-30. dubna. Pokud někdo budete mít zájem, ozvěte se na nějaký kontakt naší farnosti. Rád povím více.

Na závěr tu mám informaci, která potěší ženy, které si nyní mohly myslit, že oni „nic“. Tedy ženy si pořádají svá setkání také, nazvaly si je Dámská jízda. Jedno takové setkání se opět blíží, bude v Litoměřicích v DDKT a to od 31. března do 2. dubna. Pokud budete mít některá chuť, podám informace rovněž.

R. S.

Vztahy rodičů jsou pro rozvoj dítěte rozhodující

Nedostatek vzájemné lásky rodičů vyvolává u dítěte citovou zátěž

Citový kontakt dítěte s rodiči do velké míry závisí na vzájemném citovém kontaktu rodičů. Jestliže rodiče nemají mezi sebou hlubší citové vazby, zpravidla vždy bývá jistou měrou zasažen také vztah jejich dítěte k nim. Nedostatek vzájemné lásky rodičů vyvolává obvykle u dítěte citovou zátěž.

V individuálním vztahu hledají rodiče často nevědomky u dítěte to, co by si měli vzájemně sami věnovat jako manželé: vzájemnou citovou podporu, vřelost, porozumění, pocit bezpečí. Ne vždycky si rodiče uvědomují, že jejich dítě potřebuje nejen individuální, oddělenou mateřskou a otcovskou lásku, ale především jejich vzájemnou lásku.

Právě vzájemná láska rodičů je pro děti to nejdůležitější a nejcennější. Podílením se na této lásce získávají pocit bezpečí, lásky a přijetí. Zakoušejí totiž, že je jejich život plodem vzájemné lásky rodičů.

V současnosti se hluboká citová zranění ze vztahu s rodiči stávají čímsi téměř všeobecným. Stačí si všimnout krize současné rodiny nebo hojného výskytu odluky či rozvodu. Zranění a potíže ve vztahu s otcem a matkou vznikají především z nedostatku nebo oslabení vzájemného citového pouta rodičů.

Otec, který nemá dobré citové vazby se svou ženou, se častěji stává suchým a lhostejným vůči svým dětem. Stejně tak matka, která nemá dobrý citový vztah ke svému muži, často nevědomky vyhledává přílišnou oporu

a vřelost u svých dětí. Takový matčin postoj ale děti zraňuje. Ony jí totiž nemohou poskytnout onu oporu, kterou jí může dát pouze její muž. Dítě ještě neumí dávat lásku. Tomuto těžkému umění se teprve učí. Pro dítě a mladého člověka v období dospívání jsou totiž důležité ani ne tolik dobré úmysly a snaha rodičů, jako spíše vlastní skutečnost, kterou oba vytvářejí svým chováním vůči sobě navzájem i vůči dětem. Prakticky teprve po absolvování období dospívání má dítě možnost plně se vcítit do úmyslů a záměrů svých rodičů. Teprve tehdy je schopno dobře jim porozumět.

Józef Augustyn

Okénko do knihovny

autor: RNDr. Miroslav Miler, Praha
název: Jdeme k volbám
z obsahu:

Čtenář z Havířova vyjádřil v 2. čísle letošního ročníku svůj obdiv k osobě poslance Karase s tím, že si hodlá v letošních volbách vyřídít voličský průkaz a odjet do jeho volebního obvodu a předat mu hlas. Je to chvályhodné rozhodnutí, ale nepřilíš produktivní. Protože čtenář není samozřejmě osamocen v kladném hodnocení pana Karase, bude jistě tento poslanec zařazen ve stranických primárkách na dobře volitelné místo a hlas čtenáře bude zbytečně ztracený v jeho domovském obvodu. Proto by bylo vhodnější, aby se spíše doma aktivně zapojil do volební kampaně ve prospěch strany, ve které působí poslanec Karas, a získal této straně co nejvíce přívrženců. I já jsem před časem v soukromém dopise tomuto poslanci napsal, jak si vážím jeho aktivity v poslanecké sněmovně a označil jsem ho za neohroženého a poctivého křesťanského politika. Dobře reprezentuje svoji stranu, která ovšem jako celek někdy není dosti čitelná a důsledná. Právě nyní ve světle událostí v naší bratrské Slovenské republice, kdy Křesťanskodemokratické hnutí „rozbilo“ koalici, protože ta se zdráhala plnit koaliční závazek ohledně tzv. výhrady svědomí, si můžeme vzpomenout na dva nebo tři momenty podobného druhu u nás v současném volebním období. Přitom vedení strany, v níž pan Karas působí, ani nenapadlo o podobném kroku uvažovat a nevím, že by se někdy někdo o tom zmínil. Je nepochopitelné, když někteří praktikující katolíci tvrdí, že nepůjdou k volbám, protože nevědí, koho by měli volit! Přes všechny výhrady, které můžeme mít ke straně poslance Karase, bychom však jejím kandidátům neměli odepřít svůj hlas ve volbách.

vybráno z časopisu MONITOR, je možné si vzít vzadu na lavici v kostele

připravila M. J.

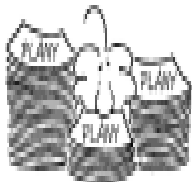

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 2. zasedání nové Farní rady ze dne 5. 2. 2006

V neděli 5. února se Farní rada sešla podruhé, kdy sice dva její členové se nemohli dostavit, ale podle zápisu uvidíte, že to její činnosti tolik nevadilo.

Program jednání:

- **Nesplněné úkoly předchozí rady**

Zůstává nevyřešena otázka, zda a jak vést farní kartotéku. Ta by měla význam zejména ve vztahu ke starším farníkům (kontakt a adresa bydliště). Kartotéku je možné vést pouze za podmínek dle zákona o ochraně osobních údajů. Martin Kolář seznámí radu na příštím zasedání s právním rámcem problematiky.

P. František Jirásek konstatoval, že předchozí rada po sobě jiné významné úkoly nezanechala.

- **Kontakt s „osamělými návštěvníky“ mší svatých**

Rada považuje za prospěšné začít si blížeji všimát a posléze navazovat bližší osobní kontakty s lidmi, kteří se sami účastní mše svaté, aniž by se blíže znali s někým z farnosti. Je užitečné vytipovat pro tyto účely (navázání kontaktů) vhodné osoby z řad aktivních farníků.

- **Navržení vhodných osobností, které budou pozvány na faru v rámci cyklu „Křeslo pro hosta“**

Členové rady předali P. Františku Jiráskovi některé své typy osobností, které navrhují pozvat v rámci cyklu „Křeslo pro hosta“. P. František Jirásek si tyto podněty poznamenal.

- **Program příštího zasedání rady**

- ♦ právní rámec významný pro vedení farní kartotéky,
- ♦ rozvinout téma kontaktů s „osamělými návštěvníky“ mší svatých - vytipovat „kontaktní osoby“,
- ♦ sumarizace probíhajících pravidelných aktivit farnosti,
- ♦ 500. výročí narození sv. Františka Xaverského - oslava v kostele v Bělé,
- ♦ pořádání pouti do Klokot - květen 2006 (ve spojení s dalšími farnostmi).

Marin Kolář, zapisovatel

Š e č ě n - P o d m o k l y

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 12. března 2006 v 18:45 (po večerní mši svaté). To znamená, že se opět na její členy můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami! Dva roky jsou vám k dispozici. Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 358 Kč	1 802 Kč	2 330 Kč	Na opravy kostelů
Červen	5 859 Kč	1 319 Kč	2 310 Kč	Na potřeby diecéze
Červenec	5 834 Kč	1 427 Kč	0 Kč	
Srpen	7 496 Kč	1 635 Kč	0 Kč	
Září	6 045 Kč	2 288 Kč	2 050 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	10 808 Kč	2 410 Kč	5 000 Kč	Na misie
Listopad	6 450 Kč	1 473 Kč	2 600 Kč	Na biblické dílo
Prosinec	7 192 Kč	1 682 Kč	2 500 Kč	Na Pákistán
Součet	93 291 Kč	22 891 Kč	36 610 Kč	

R. S.

- „Tak jaká byla zkouška?“ „Velice nábožná.“ „Jak to nábožná?“ „No, profesor v černém, já v černém, profesor položil otázku, já se pokřižoval. Zanedlouho jsem mu odpověděl a pokřižoval se on.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2006	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	6 312 Kč	2 207 Kč	0 Kč	Na církevní školy
Únor	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	16 383 Kč	2 207 Kč	0 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2006			5. března	2. dubna
7. května	4. června	2. července	6. srpna	3. září
1. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			5. listopadu	3. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Čertova Voda	13:18	-	14:02	Čertova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41

- Na policejní stanici zazvoní telefon: „Inspektore, okamžitě přijďte, do našeho bytu vnikla kočka!“ „No dovolte, proč nás obtěžujete? Kdo vůbec volá?“ „Papoušek Lora.“

Credo

... ŽIVOT VĚČNÝ ... AMEN

(30. závěrečná část)

Dospěli jsme tedy k závěru tohoto dlouhého výkladu apoštolského vyznání víry a jsme u poslední věty: „věřím v život věčný“. Tak si to docela klidně uvědomme, že máme žít věčně. Pokud si toto vezmeme po lidsku, takhle, že si prodloužíme dosavadní život, měli bychom dospět k otázce, jestli to nebude otrava. Protože kdybychom si představili věčný život jenom jako prodloužení tohoto života, kde by nám někdo pofoukal všechny bolesti, takže bychom nebyli moc nemocní, ale žili bychom v podstatě beze smrti - v tomto světě, v těchto podmínkách a v těchto vztazích, pak by nás to ani moc nepřitahovalo. Karel Čapek tenhle problém řeší (Věc Makropulos) a právě to prodloužení pozemského života předkládá jako věc k nesnesení. To je pochopitelné, protože tenhle svět, ve kterém žijeme, a vztahy, které nás obklopují, velice cenné a velice pěkné, jsou k snesení jenom určitou dobu. Protože totiž, to je důležité a každý si to neuvědomí, tento život je růstem, ten má určitou vnitřní dynamiku, a proto to není něco, co by mohlo být prodlužováno do nekonečna. Člověk má určitou osobní historii a když se podíváme na lidský život zvenčí, vidíme, že na této zemi a v těchto vztazích je konec, zakončení lidského života něčím, co do tohoto celkového obrazu vlastně patří.

V člověku je vlastně dvojí: směřování k věčnosti a k nekonečnosti. Ukončení života jako takové je pocíťováno jako něco cizího, jako něco, co k němu nepatří, protože smrt je protikladem života. To na jedné straně. Ale na druhé straně v tomto světě a v těchto vztazích by se nekonečně žít nedalo. Jestliže tedy vyznání víry mluví o věčném životě, pak také je zapotřebí vědět něco o prostředí, v němž člověk bude žít. A tady je třeba zalistovat v Písmu. Takové nejpádňější slovo o tom je v knize Zjevení sv. Jana, v Apokalypse.

Zj 21, 1 - 5a

To tedy čteme v Apokalypse a je to pro nás velmi důležité, chceme-li o tom posledním článku víry nějak přemýšlet. Tady je především něco řečeno o novém nebi a nové zemi, novém Jeruzalémě - jde v podstatě o totéž. To prostředí, v němž se má odehrávat věčnost za Kristovým druhým příchodem, je prostředí nové, ohromné, blíže nepopsatelné. Tady není řečeno, jak to bude vypadat a veškeré spekulace o tom (lidově „jak to bude vypadat v nebi“) jsou nanic. Uvědomte si, chcete-li si tuto věc představit nějak konkrétněji, musíte vycházet ze zkušeností, které máte s tímto světem, čili zase si člověk představí nebe jako zdokonalený tento svět. A to je krok nelegitimní k této úvaze nás nic neopravňuje. Tak to zřejmě není. Jestliže je tu řeč

o novém nebi a nové zemi, chápeme, že je tu nějaká souvislost, ty věci jsou nazývány nebe a země, což v Písmu znamená veškeré tvorstvo. Dnešními slovy v tom nejširším pojetí kosmos, vesmír - ale i v té dimenzi duchovní. Prostě to, co má být obnoveno, je skutečně všechno a tím pádem si to už člověk nemůže představit. Novou věc, kterou jsem neviděl, ani jsem nepoznal její popis tu si přece nemohu vůbec představit, to by byl úplný nesmysl.

Toto nové je od Boha - a to je podstatné. A je k tomu řečeno: „Hle, Boží přebývání s lidmi.“ To je jediná konkrétní věc, na kterou se můžeme připnout. Už tady na zemi - jsme-li lidmi věřícími, máme svou zkušenost s Bohem. Už tady aspoň trochu, aspoň v záblesku, vím, co je to být s Bohem. Pokud tuto skutečnost vnímám jako vrcholné štěstí, pak je to ono, pak je to pravda. Tohohle se mohu držet, toto bude dovedeno k jakési plnosti. Konkrétní představa tu není samozřejmě možná, ale tohle už vím, takhle si to mohu spojit s dneškem, s mými dnešními zkušenostmi. Jestliže věčný život platí pro mne, pak to budu já, kdo se toho zúčastní, tedy totožnost mého „já“ v tom zůstane zachována.

A další věc: prostředí, to je nové a nepředstavitelné a přitom je to důležité, protože já vím, že „tam“ budu s Bohem, budu to já, ale v čem se toto bude odehrávat - to je to, co si nedokáží představit, ale co je nesmírně důležité. A tak mohu o tom jenom říci, že to bude skutečnost Bohem určená. A tohle by mi mělo stačit, protože vím-li, že budu s Bohem a že mne od něho nebude nic oddělovat („Bůh bude s námi přebývat, oni budou jeho lidi a on bude jejich Bůh“) - pak je tím řečeno skutečně všechno podstatné a už se o tom nedá říci více. Ten věčný život tedy znamená žítí s Bohem, žítí v Boží blízkosti, v kontaktu, bez oddělení. A pak také mohu pochopit, že je to dokonale uskutečněná láska a ta nemůže být přetržena, porušena, ukončena.

Vztah mezi člověkem a Bohem ve spáse - to je stav nezkalené lásky a ten sám v sobě nese možnosti neustálého života, neustálé novosti. A z toho rovněž vyrůstá i požadavek věčnosti. A aby bylo jasné, že tam nic negativního nebude, je tu řečeno:

„On jim setře každou slzu z očí, nebude už smrti, ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul.“

To staré, to, v čem žijeme teď, je skutečně třeba pohřbít, chceme-li přemýšlet o věčnosti. To nové bude zcela Boží a s dneškem to spojuje moje totožnost. (Já, který jsem teď, budu já proměněný potom) - a živý Bůh, se kterým mám už teď svoji zkušenost a se kterým se mám potom setkat.

Poslední věc, kterou si může člověk namítnout: to je všechno hezké, ale jestlipak se vůbec toho zúčastním? Já mohu věřit, že to je, ale jde ještě o to,

jestli je to pro mne. Tady bohužel řada křesťanů propadá jakési skepsi, která vůbec není svatá, když se tak třeba tváří, protože to není jenom moje vůle, že chci být ve věčnosti, to není jenom moje snaha a přání, aby to dobře dopadlo. To je také vůle Kristova - to je v první řadě Kristova vůle. To říká jasně Jan v 17. kapitole svého evangelia:

„Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já“ (J 17, 24).

Tak tohle jsou slova evangelia.

Tedy Ježíš to chce, aby ti, kteří mu byli dáni - a za ty se můžeme právem považovat - byli tam, kde je on, aby došli spásy. Jestliže to on chce, pak tedy člověk, který ve spásu doufá, si nic nevymýšlí a nenamlouvá.

Pak jde jenom o to, tuto věc zodpovědně vzít a počítat s ní.

Posledním slovem Credo je amen - to znamená stvrzení všeho dříve řečeného, to znamená ano, staň se, je to tak, je to pravda, věřím tomu a stojím za tím.

Credo podle P. A. Opatrného

Seriál o 30-ti dílech je u konce. Pokud jsme jej pečlivě sledovali, zamýšleli se nad textem, měli jsme možnost se hodně obohatit, vyžrát. Měli bychom rozumět co se modlíme a tento seriál tomu mohl napomoci.

Detoxikace pocitu křivdy

Chtít se uzdravit je jedinečné rozhodnutí

Uzdravení lze popsat jako jistou „detoxikaci“ z otravy lítostí, rozhořčením, hněvem, pomstychtivostí a dalšími negativními postoji a emocemi, které vznikají v kontextu prožívané nespravedlnosti a křivdy.

Tato detoxikace má jasně vymezené etapy, které vytvářejí určitou dynamiku vnitřního uzdravení a ta by měla být respektována, chceme-li se skutečně uzdravit. Nezáleží na tom, do kolika dílčích kroků si vnitřní uzdravení rozdělíme, důležité je, aby jejich popis odrážel skutečnou dynamiku ublížení, odpuštění a smíření.

Kromě nezbytných zobecnění je zkušenost ublížení stejně jako sám proces uzdravení vždycky individuální a osobní. Jakákoli situace lidského zraňování je v jistém smyslu neopakovatelná, stejně jako je neopakovatelná citlivost člověka k utrpení, okolnosti, které tuto zkušenost provázejí, vztah mezi ublíženým a ubližujícím, neopakovatelné je i vnitřní vyrovnávání s pocitem křivdy; jedinečné je dále rozhodnutí pustit se do procesu vnitřního uzdravení.

z knihy Józefa Augustyna „Křivda, odpuštění, smíření“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Počet katolíků a růst obyvatelstva** - Papežská ročenka na rok 2006 oznamuje, že od roku 2003 do roku 2004 přibylo ve světě 12 milionů katolíků. Znamená to, že náš celkový počet vzrostl o 1,1 %. Vzhledem k růstu světového obyvatelstva poklesl náš procentuální podíl ze 17,2 na 17,1 %. Mírně stoupl počet kněží i počet kandidátů kněžství: v Evropě klesl, v Africe a v Asii narůstá. (*Kathnet*)
- ☞ **Jak se chodí do kostela** - Nejpravidelnějšími návštěvníky kostela v Evropě jsou Poláci, kde v neděli chodí pravidelně na bohoslužby 56,7 % obyvatel. Na Slovensku je to 34 %, za nimi následují Portugalci (30 %) a pravoslavní Řekové (24,5 %). V protestantských zemích jsou průměry nižší - ve Švýcarsku 13 %, v Německu 8,7 %. (*Kathnet, RC*)
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Věroměr

Max Kašpari

(12. pokračování)

12. Kapitola

Nálevka, nebo deštník

Dovolím si na tomto místě použít volně jednu z myšlenek pátera Etiena. Na frekventované silnici stopuje Duch svatý a křesťané, kteří se k němu přibližují jako řidiči automobilů, mohou reagovat na jeho znamení následujícími způsoby. První křesťan zastaví, otevře dveře a Duchu svatému, který nastupuje, sdělí, že mu zastavil, protože se to sluší. Jinak žádné stopaře ze zásady nebere. Nezapomene se představit, a pokud má Duch svatý tam „nahore“ nějakou protekci, tak by si měl řidičovo jméno zapamatovat. Jeden nikdy neví. Současně stopujícím oznámí, že by byl rád, kdyby mu do řízení na životní cestě nemluvil, protože řidič sám ví nejlíp, kudy a jak.

Druhý křesťan zastaví, a to ze stejných příčin jako první. Ducha svatého přijme vedle sebe a upozorní ho, že by bylo dobré, kdyby byl spolujezdcem za jízdy rozptylován a baven, protože je dlouhou cestou už unavený a chce se mu spát. Nezapomene dodat, že by bylo na místě, aby Duch svatý vůbec nehovořil o životě samotného řidiče, ale o ostatních lidech kolem, zvláště

by bylo dobré dozvědět se něco o trampotách a neštěstí blízkých a známých, což řidiče vždycky potěší.

Třetí řidič zastaví, a aby už Ducha svatého nevozil úplně zadarmo, požádá, aby mu na životní cestě držel aspoň mapu. Pouze držel, protože způsob jízdy si bude řidič určovat sám.

Čtvrtý šofér stopujícímu zastaví, sám vystoupí z auta a požádá Ducha svatého, aby si sedl za volant. Potom se posadí vedle a nechá se dovézt do cílové stanice.

Když jsem slyšel toto přirovnání, vzpomněl jsem si na slavnosti udělování svátosti biřmování v našich farnostech. Řada rodičů se domnívá, že jejich ratolest, výchovou příliš nedotčená, změní své chování, když přijme tuto svátost. Pak se doma diví, když po biřmování ke změně chování nedošlo. Jiní berou tuto svátost jako slavnostní rozloučení s církví, protože ta už jiné slavnosti, kromě důstojného pohřbu, nemá v zásobě.

Tím jen potvrzují pravdivost anekdoty, která vypráví, jak se panu faráři v jedné farnosti nastěhovali do kostela holubi. Protože je marně vyháněl, poprosil o radu jiného kněze a žádal ho o pomoc. Spolubratr kněz přijel, vzal vzduchovku a chtěl holuby postřílet. Marně. Holuba netrefil žádného, zato poškodil několik fresek. Pan farář poprosil tedy o pomoc jiného kněze. Ten se pokoušel holuby vyhnat z kostela silným hlukem. Ale také marně. Nato se přihlásil třetí kněz a slíbil, že se pokusí holuby vyhnat. Nechal se s holuby v kostele na nějakou dobu zavřít a když potom otevřel kostelní dveře, všichni ptáci do jednoho vyletěli ven a letěli daleko od kostela. Pan farář se divil, jak toho milý spolubratr dosáhl. „Jednoduše“, řekl třetí kněz, „mám letité zkušenosti z řady farností. Všechny holuby jsem obířmoval a více je v kostele nikdo neuvídí.“

V předchozí kapitole jsme četli o chlapci, který s malířem rozmlouval o dveřích, u kterých stojí Ježíš. Při biřmování na lidské srdce tluče třetí Božská osoba v podobě deště darů Ducha svatého. V takové situaci má křesťan dvě možnosti. Buď do svého srdce zasune nálevku (trychtýř) a bude přijímat stále – a nejen v tento den – duchovní dary v plnosti božího deště, nebo může od této chvíle postavit nad svoji hlavu deštník a před účinky darů Ducha svatého se skrýt.

V druhém případě může sice slavnostně hlásit, že „byl také biřmován“, ale to je všechno, co může říci. Život z Ducha svatého nečerpá. Vždyť přece být u lékaře ještě neznamená být zdrav. Pokud s lékařem nespolupracuji, nedám na jeho rady a neužívám léky, které mi doporučil, marně budu čekat návrat zdraví. Kdo má v srdci nálevku a čerpá z pramenů spásy, má také živou víru. Kdo ovšem onemocněl akutním zánětem „horních cest věrochodných“, tedy

- a) věří v existenci Boha, ale Bohu vlastně nevěří,
b) nahrazuje žitou víru pouhou účastí na církevních obřadech,
musí hledat lék v otevření se Duchu svatému. Nesmí přistupovat ke třetí Božské osobě jako první tři řidiči, kteří nepustili stopaře za volant.

(pokračování příště)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:15	mladší děti	Andrea Fibichová
středa	15:00-15:45	starší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:45-16:30	starší děti	Marie Jirásková

Andrea Fibichová nám oznámila, že se ji narodil malý Jakoubek a tak budou nějaké změny ve vyučování. Zatím nevím jaké, tak jen upozorňuji.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1.	3.	Popeleční středa - den přísného postu
20.	3.	Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
25.	3.	Slavnost Zvěstování Páně

Významné dny

21.	3.	Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
25.	3.	Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti

Výroční dny biskupů

9.	3.	Mons. Esterka	kněžské svěcení (1963)
12.	3.	Mons. Škarvada	kněžské svěcení (1949)
17.	3.	Mons. Otčenášek	kněžské svěcení (1945)
		Mons. Graubner	jmenován tit. biskupem (1990)
		Mons. Hrdlička	jmenován tit. biskupem (1990)
		Mons. Radkovský	jmenován tit. biskupem (1990)
		Mons. Lobkowicz	jmenován tit. biskupem (1990)
19.	3.	Mons. Koukl	svátek
		Mons. Hrdlička	svátek
		Mons. Kajnek	svátek

Sčítání - Podmoky

27. 3. Kard. Vlk jmenován arcibiskupem (1991) - 15. výročí
30. 3. Mons. Otčenášek jmenován tit. biskupem (1950)
31. 3. Kard. Vlk biskupské svěcení (1990)
Mons. Cikrle biskupské svěcení (1990)
Mons. Paďour převzetí služby biskupa – koadjutora (2001) -
5. výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 03. 2006, před 1. nedělí v dubnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)